

Bernardín Šmíd *Prijat' Ježiša*

Dnešné evanjelium hovorí o návšteve Pána Ježiša v dome Marty. Tento príbeh nám odhaľuje na čom vlastne záleží vo vzťahu k Ježišovi. Evanjelium doslova hovorí: „Ježiš vošiel do ktorejś dediny. Tam ho prijala do svojho domu istá žena, menom Marta.“ Evanjelium ďalej rozpráva o tom, že mala sestru Máriu, ktorá si sadla Pánovi k nohám a počúvala jeho slovo, ale Marta mala plno práce s obsluhou. Viete si to predstaviť, koľko bolo roboty, keďže vieme, že Pán Ježiš neprišiel sám. Jej dom bol zrazu plný ľudí a podľa židovských zvykov bolo potrebné uctiť si nielen Pána Ježiša, ale aj týchto ľudí. Možno pochopíme jej výčitku na stranu svojej sestry Márie. Pán Ježiš však toto od nej nežiadal a po tomto netúžil. Pán Ježiš túžil po tom, aby Marta i Mária počúvali jeho Slovo.

Dalo by sa to vyjadriť aj týmto spôsobom. „Boh nechce predovšetkým od teba tvoj výkon, ale chce tvoju odovzdanosť a poslušnosť.“ Prvé a hlavné prikázanie, začína príkazom „Sema!“ čo znamená „počúvaj!“. Len človeku, ktorý je ochotný počúvať, je možno pomôcť. Základný predpoklad lásky k Bohu je ochota počuť. Ochota dať sa poučiť. Musíme sa dať najprv naplniť Božím Slovom, aby sme boli schopní skutočných dobrých skutkov. Marta to zaiste myslela dobre, ale jej snaha jej priniesla do srdca nepokoj...

Keby sme chceli zhodnotiť aktivitu obidvoch sestier, mohli by sme to vyjadriť aj nasledujúcim spôsobom. Marta chcela Ježišovi venovať celú svoju činnosť. Ale Mária sa dala celá Ježišovi.

Tento problém „prijatia Ježiša“ je vlastne podstatný problém kresťanstva. Od riešenia tohto problému záleží, či som skutočný kresťan. Či som Kristovi odovzdal celú svoju bytosť, alebo len svoju činnosť a aj to nie celú. Ak som Krista prijal, platí o mne to, čo sme počuli v druhom čítaní zo sv. Pavla: „Tajomstvo skryté od vekov: Kristus vo vás, nádej slávy...“ alebo na inom mieste toho istého listu: „A my ohlasujeme, každého napomínáme a každého vo všetkej múdrosti učíme, aby sme každého človeka urobili dokonalým v Kristovi.“

V kresťanskom náboženstve teda nejde o prijatie určitých doktrín, ale ide o prijatie Boha, ide o osobu živého Boha, ktorý sa stal človekom. Ide o Slovo, ktoré sa stalo telom a prebývalo medzi nami. Marta prijala Ježiša do svojho domu, ale nie dokonalým spôsobom. Prijala ho ako hosťa, ako unaveného človeka, ktorému môžem preukázať dobro tým, že mu posluším. Prijala ho telesne ale neprijala ho v duchu. Nezriekla sa svojich plánov a svojich predstáv. Možno sa už dlhšiu dobu tešila na tento okamih. Možno si už dávno predtým hovorila, „keby náhodou ráz išiel Ježiš cez na

našu dedinu, pozvem ho k nám, a urobím mu také koláče, aké viem len ja robiť“.

Ale keď Ježiš skutočne prišiel do ich dediny a prijal jej pozvanie do jej domu a k jej stolu, pozval ju, aby bola s ním, aby ho počúvala, aby ho adorovala. Aby všetky svoje predstavy pochovala a počúvala. Ježiš nechce predovšetkým jej koláče, ale chce ju samu. A to je omnoho ťažšie, ako ponúknuť koláče. Adorácia, ku ktorej je Marta pozvaná, je Lásky.

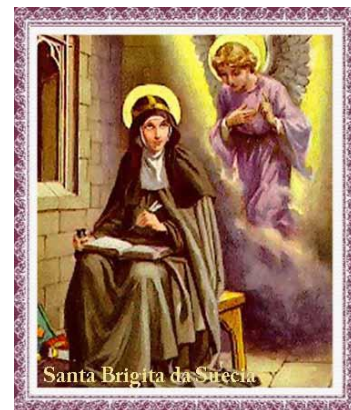
Druhá sestra, Mária, ukazuje celým svojim postojom, ako ju Kristus fascinoval, ako ju očaril. Ona jednoducho nemôže od neho odísť, ona nemôže od neho odtrhnúť oči. Mária sa chová, ako zafúbený človek. Zabúda na podstatné veci. Myslí len na neho a nevie sa od neho odtrhnúť. Keď Ježiš hovorí, od neho sa jednoducho nedá odísť. Žiaden človek tak nerozpráva ako On. Jeho Slovo je tak vzácne a jeho prítomnosť tak oslobodzuje, že by to bol veľký nerozum, nepočúvať ho.

Marta dáva Ježišovi svoju aktivitu, Mária dáva Ježišovi svoje bytie. Určite, aj v tejto epizóde, by nakoniec prišlo na to, čo chcela urobiť Marta. Veď Ježiš prijal na seba ľudskú prirodzenosť a nebol žiadny askéta, ktorý by sa nevedel tešiť zo všetkých Božích darov. Ale to prvé je dôležitejšie: „Počúvať“, keď hovorí Boh.

Ten prvý štýl života, ktorý v tomto čítaní predstavuje Marta, nám symbolizuje činný život, v ktorom už nie je miesto pre Božie Slovo a modlitbu. „Veď práce je tak veľa“. Týka sa to nielen tých pozemských aktivít, ale aj tých zdanlivo apoštolských aktivít, kde sa pre Krista možno aj hrdačí, ale kde Kristus ako osoba nie je milovaný a nie je predmetom našej adorácie. Avšak aj apoštolát má cenu v Božích očiach len vtedy, keď sa rodí z modlitby a k modlitbe druhých i seba samého vedie.

„Prijat' Ježiša“, to znamená, úplne sa mu odovzdať. Naša vnútorná premena sa deje vtedy, keď sme s ním. Keď čítame evanjelium o povolanií apoštolov, počujeme, že ich Ježiš prednostne pozval, aby boli s ním. A až potom ich poslal hlásať. To prvé je nesmierne dôležité, lebo sa nám môže stať, že budeme veľa pre Krista pracovať a predsa ho nebudeme milovať. „Byť s Ježišom“ to znamená „modliť sa!“, adorovať, počúvať Božie Slovo. Diabol veľmi dobre vie, že modlitba je našou najmocnejšou zbraňou, preto nás chce od nej odviesť. Keď sa konečne rozhodneme stráviť chvíľu v modlitbe, prídu nám na rozum, všemožné pokušenie. Ak napriek týmto pokušeniam zotrváme na modlitbe, diabol zaútočí z druhej strany. Ukáže nám, čo všetko dobré by sme mohli ešte urobiť. Ale v tejto chvíli sa jedná o pokušenie, opustiť Boha. Odísť pod hocikakou zámienkou od neho. Diabol veľmi dobre vie, že sme silný len vtedy, keď sme s Kristom.

„Kristus v nás, to je nádej slávy“. Kristus v nás to je počiatok nového života.

**Svätá Brigita Švédska, rehoľníčka,
patronka Európy (1303-1373)**

*Ústa mi budú
Jeho chválu spievať.
Nech každé telo d'akuje
svätému Jeho menu
od týchto čias až naveky!*

*Buď pochválený Pán!
Chváľ, duša moja, Hospodina!
Chváliť Ho budem,
kým som nažive,
dovtedy budem
svojmu Bohu spievať.*

*Nespoliehaj sa na kniežatá,
niet u človeka pomoci.
Keď duch ho opustí,
do zeme vráti sa v ten deň
je koniec jeho úmyslom.
Šťastný je, komu pomáha Pán,
Boh Jákobov je jeho nádejou.
Ten, ktorý zem i nebo vytvoril,
more i všetko, čo sa hýbe v ňom,
a ktorý naveky
im vernosť zachová.*

*On utláčaným vybojuje právo
a hladným dáva chlieb
a uväzneným slobodu.
Pán slepým oči otvára,
Pán potešuje zarmútených,
Pán spravodlivých miluje.
Pán ochraňuje povesť
a zachraňuje sirotu a vdovu,
Hospodin križi cesty ničomných.
Hospodin večne bude kraľovať.
Z rodu na rod
tvoj mocný Boh, ó, Sion!*

Ja Božím prstom vyhánam zlých duchov

(Lk 1,14-23)

Raz vyhánal zlého ducha, ktorý bol nemý . „Mocou Belzebuba vyháňa zlých duchov.“... „No ak ja Božím prstom vyhánam zlých duchov, potom k vám prišlo Božie kráľovstvo Kto nie je so mnou, je proti mne. „

V jednej udalosti vykonal Ježiš naraz tri exorcizmy: nemého oslobodil od duchovnej príčiny jeho choroby; odhalil diabla, ktorý nás činí nemými a ktorého „odplaší“ len ak vychádzame na svetlo Božej pravdy a do tretice odhalil diablovu taktiku stavať jedných proti druhým. Diabol nemôže byť rozdelený medzi dobrom a zlom. Môže však rozdeľovaním búrať Božie kráľovstvo v ľuďoch, stavať dobrých proti dobrým. Jediná trvalá istota je zhromažďovať spolu s Pánom. Robiť akokoľvek dobrú prácu, ale iba podľa svojej vôle, znamená „strácať“, rozhadzovať sily, čas a výzvy, po ktorých zostáva prázdno nenaplneného života. Svetlo vyháňa tmu a konať podľa spoznanej Božej vôle, zabúdať na seba, na únavu, na nepochopenie a nevdak, to všetko znamená získať život. Diabol zatvára človeku ústa, aby ho udržoval v temnote a područí hriechu. Len čo mu stúpia na prsty, ozve sa veľmi hlasno alebo veľmi pichľavo. Pán však má nadvládu nielen nad jeho posadnutiami, ale aj nad rafinovanými argumentmi. Svetlo pravdy už svojou náturou preráža temnoty lži.

Mons.Marián Gavenda „Jednohubky“

Dnešný program:

Slávnostná sv. omša o 11:00 hod. a po nej odhalenie pamätnej tabule na mieste rodného domu vdp. pátra Fidela Ambróza Jurčoviča, OFM.

Slávnosť svätej Anny:

Na budúcu nedeľu (24. júla) budeme sláviť sv. omšu o 11:00 hodine pri kaplnke svätej Anny. Svätá omša bude obetovaná za vinohradníkov a vinárov.

Pápež František v Krakove:

O dva týždne - v závere júla, bude svetové stretnutie mládeže za účasti Svätého Otca pápeža Františka.

V poslednú júlovú nedeľu (31. júla):

Budeme vo Vištuku sláviť iba jednu sv. omšu - a to o 8:00 hodine.

Volanie skrze Slovo

Základným spôsobom, akým k nám Boh hovorí, je Božie slovo. Už otcovia Cirkvi ho vnímali ako list lásky, napísaný človeku. Žiaľ, väčšina kresťanov si stále ešte nenavykla stretávať sa s Bohom nad jeho slovom. Nemáme Písmo len čítať, aby sme ho prečítali. Občas sa organizujú iniciatívy typu: prečítame celú Bibliu za rok, každý deň jednu kapitolu... Ale nejde predsa o výkon. Je potrebné čítať Písmo v atmosfére modlitby a načúvania, objavovať slovo, ktorým sa mi Pán prihovára tu a teraz. Takému čítaniu hovorili Otcovia lectio divina.

Čítať Písmo je náročné - aspoň do tej doby, než človek prežije vylatie Ducha, ktorý odníma závoj z našej mysle (porov. 2 Kor 3, 15-17). Potom sa človek nemôže od Božieho slova odtrhnúť, stane sa mu priestorom na stretnutie s Ježišovým srdcom, mannou na každý deň. Je nevyhnutné učiť sa v slove zostávať, nechať sa ním očisťovať a napomínať, ukladať si osobné oslovenie vo svojom srdci, rozprávať sa o nich s Ježišom.

Slovo je skutočne svetlo pre naše nohy (porov. Ž 119,105), ako hovorí žalmista. To však neprežije ten, kto nepoznal hlad po Božom slove (porov. Am 8, 11).

Vojtěch Kodet O.Carm., ThD „Hľadám tvoju tvár“

Sväté omše v 16. týždni Cezročného obdobia - (C)

18.VII. pondelok

18:00 Za † Jozefa a Teréziu Lukovičových

19.VII. utorok

18:00 Za † rodinu Jarábkovú

20.VII. streda

18:00 Svätá omša v Štefanovej

21.VII. štvrtok

18:00 Za † Fabiána Jurčoviča

22.VII. piatok

18:00 Za † Štefana a Petronelu Hrdlovičových

23.VII. sobota

08:00 Za † Irenu Foltýnovú (1. mesiac)

Upratovanie kostola: 388 - 420

24.VII. Sedemnásť nedeľa Cezročného obdobia- C

08:00 Za † Silvestra a Štefaniu Stojkovičových
Lektori: Vráblová M., Jurčovičová M.

11:00 Za Božie požehnanie pre vinohradníkov a vinárov
(pri kaplnke sv. Anny)

Lektori: Kordošová A., Polanská Z.

14:00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

18.VII. pondelok Sv. Bl.Pavol Peter Gojdič, biskup a mučeník
19.VII. utorok Sv. Zlatica(Aurea), panna a mučenica
20.VII. streda Sv. Apolinár, biskup a mučeník - **ESp**
21.VII. štvrtok Sv.Vavrinec z Brindisi,kňaz a učiteľ Cirkvi -**ESp**
22.VII. piatok Sv. Mária Magdaléna - **Sp**
23.VII. sobota Sv.Brigita, reholníčka, patrónka Európy -**Sviatok**

Slovo na dnes

Ježišovo detstvo

„Chlapec rástol a mocnel, plný múdrosti, a Božia milosť bola na ňom“ (Lk 2, 40).

I. Duša moja, rozjímaj o tom, že postupne, ako Ježiš telesne rástol a dospieval, prejavovala sa uňho čoraz väčšia túžba slúžiť ľuďom, čoraz väčšia dokonalosť, múdrosť a dobrota. Všimni si, ako sa chcel vo všetkom podobať ľuďom a zakúsiť slabosť detského veku, prejavujúcu sa neschopnosťou vykonať čokoľvek. Bol jednoduchým dieťaťom, ktoré sa muselo naučiť hovoriť a poznávať svet ako všetky ostatné deti, hoci bol plný milosti a krásy.

Pozri, akým pokorným sa z lásky k tebe stal všemohúci Boh, nekonečná Múdrosť, Stvoriteľ a Pán. Všimni si, ako skrýva svoju veľkosť, aby si sa osmelila objasniť ho a vziať ho do náručia. Neviditeľný, nepochopiteľný Boh sa tí dáva vidieť a hoci nemôže trpieť, kvôli tebe prijíma utrpenie, lebo chce žiť spolu s tebou a prejaví ti svoje milosrdenstvo, aby si ho aj ty mohla milovať a vlastniť.

Ježišu, láska môjho srdca, aký nežný, milý a pôvabný si vo svojom detstve! Akého milého, obdivuhodného, pôvabného a nežného ťa v tomto tajomstve nepochopiteľnej pokory poznáva moje srdce! Božské Dieťa, ako veľmi si nám túžilo prejavíť svoju dobrotivú lásku, ktorá pobádala tvoje srdce, aby si sa nám stalo podobným vo všetkom, darovalo sa nám a preukázalo nám milosrdenstvo!

Prečo moje srdce nehorí túžbou po tebe? Prečo ma nestravuje túžba vlastniť ťa, slúžiť ti, milovať ťa a odovzdať sa ti? Prečo nechcem byť jednoduchá, pokorná a mierna ako dieťa, aby si mohol rásť v mojom srdci a aby som ja mohla žiť skrytá v tebe, ktorý si mojou jedinou láskou a životom môjho srdca?

II. Chceme, aby sa moje srdce skrylo spolu s Ježišom, Človekom-Bohom, do nazaretského domčeka, aby tam nadobudlo opravdivú múdrosť svätých. Chceme ísť k božskému Učiteľovi, aby mi ukázal cestu do neba. Chceme vidieť, čo robí chudobné, pokorné a pred ľuďmi skryté božské Dieťa.

Žije zahalené do pokory detského veku. Je slabé a chudobné, ba neraz musí prosiť aj o almužnu, pretože svätý Jozef si nemôže nájsť prácu. Božské Dieťa sa však raduje, aj keď musí znášať chudobu a nedostatok.

Duša moja, všimni si, čo bolo duchovným pokrmom božského Dieťaťa a čomu sa venovalo, kým žilo v tomto dome Božieho tajomstva, a zistíš, že ustavične, v každej chvíli, vo dne i v noci s láskou hľadalo na svojho láskavého Otca. Modlilo sa za teba a za všetkých ľudí, aby ti vyprosilo milosrdenstvo a spásu. Ježiš v každom okamihu svojho života s úctou a láskou hľadel na svojho Otca, modlil sa k nemu za všetkých ľudí a slúžil mu namiesto nich. Toto bolo jeho ustavičné zamestnanie počas tridsiatich rokov prežitých v Nazarete.

A ako ty využívaš čas svojho života? Prežívaš ho spolu s Ježišom vo vnútornom tichu a sústredení a

obraciaš svoje oči k Bohu? Spájaš svoju lásku k Bohu s Ježišovou láskou? Žiaľ, príliš často strácaš čas, nie si s Ježišom, ale venuješ sa zbytočnostiam a nezmyslom, ktoré znepokojujú tvoje srdce.

Pros, aby si sa dokázala zmeniť!

Mária Celesta Crostarosa „Meditácie..“

Stretnutia

„Porozumenie láske...“

V našej dobe a v našom prostredí sa veľa rozpráva o hodnotách.

Keby sme si my muži mali urobiť akýsi pomyselný rebríček hodnôt, na prvom mieste by bola sloboda. Máme radi slobodu, radi sme slobodní. Možno aj preto, že od prírody sme skôr vonkajšie typy.

Keby si ženy mali urobiť podobný rebríček hodnôt, veľmi vysoko, najvyššie, by pravdepodobne bola láska. Možno aj preto, že žena je skôr zvnútorňovaný typ.

O láske sa hovorilo, hovorí stále. Celé storočia sa hľadá jej správny výklad, jej porozumenie. Európu dlhé obdobia formovalo kresťanstvo a kresťanstvo stojí na láske. V prvom rade nie na erotickej láske, ale na duchovnej láske - Agapé - láske, ktorá sa daruje v poslanstve a odkaze Poslednej večere, na vzťahu človeka k človeku, na priateľstve, na prikázaní lásky: „Toto je moje prikázanie: aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás“ (Jn 15,12).

Kresťanstvo má hlboký pohľad, cit pre manželstvo, pre vzťah muža a ženy i pre rodinu. Biblia tým dokonca začína, že Boh stvoril človeka ako muža a ženu, že oni majú vytvoriť zvláštnu jednotu - majú byť, ako Biblia hovorí - jedným telom - nerozlučným spojením.

Boli obdobia, keď manželstvo bolo samozrejmosťou. Keď manželia uzatvorili manželstvo v chráme, ďalej sa už veľa nehovorilo o ich láske. Možno len keď nastali problémy.

Dnes sa o láske viac rozpráva nielen v literatúre, v umení, ale aj v náboženstve.

Na Druhom vatikánskom koncile (1962 - 1965) odznela nová „definícia“ manželstva. „Manželstvo je vzťah dvoch ľudí v láske, ovocím ktorej sú deti.“

Vždy mi to príde na myseľ, keď počujem slová piesne „neverím, že si nebola vyrobená pre mňa“. Manželstvo nie je fabrika na výrobu detí.

Láska je základom manželstva, základom vzťahu muža a ženy. Tu však vzniká otázka, čo vtedy, keď láska medzi manželmi z nejakého dôvodu vyprchá, alebo sa jednoducho stratí. Majú napriek tomu manželia zostať spolu? Je to úprimné? Spravidla manželia majú už aj deti. A deti chcú nielen opateru oboch rodičov, deti majú v rodine vidieť aj príklad lásky. Tu kolíšeme vo svojich postojoch, vo svojich názoroch.

V Starom zákone sa manželia mohli rozísť. Ježiš, keď za ním prišli farizeji s otázkou, kedy smie muž prepustiť svoju manželku to skomentoval slovami: „Pre tvrdosť ľudského srdca Mojžiš dovolil, aby muž opustil manželku“ (Mk 10, 5). Od svojich poslucháčov však žiadal vyššiu morálku.

Či sa už v konkrétnom, jednotlivom prípade rozhodneme tak, alebo onak, všetci cítime, že cieľom, úlohou je hľadať skutočnú, čistú lásku. Tú lásku, ktorá je nepodmieneným - slobodným vzťahom.

Básnik Milan Rúfus pri jednom životnom jubileu napísal takéto slová:

„Videl som kedysi fontánu, na vrcholku neprestajne vystrekujúceho prúdu vody tancovala dutá guľa, dvíhala sa i padala podľa intenzity výtrysku, sama bez vôle a moci, absolútne závislá od toho pod sebou.“

Letný večer

Dlho očakávaná atmosféra leta sa opäť vznáša povetrím a robí nás šťastnými. Leto má mnohoraké prejavy krásy a šťastia. Dnes si všimnime ukončenie letného dňa.

Keď za večernými zorami mizne slnko v mori alebo za končiarom hôr, je to chvíľa, v ktorej možno prežiť zvláštne čaro. Každoročne tisíce a tisíce ľudí zachytávajú tento motív na film svojho aparátu či videokazetu alebo na plátno obrazu. Doma sa tieto obrazy alebo fotografie nezaradia len do albumu, ale zdobia naše byty, pracovne... alebo sa jednoducho dajú pod sklo pracovného stola. Tento okamih si mnohí zachovávajú celé nasledujúce mesiace aj vo svojom srdci.

Čo je zvláštne pri západe slnka, že nás tento obraz chytá za srdce? - môžeme sa spýtať s pátrom Brunnerom, ktorý sa zamýšľa nad týmto - podľa mnohých - všedným úkazom. Veď nielen zamilovaní či romanticky naladení ľudia sú prístupní vnímať túto atmosféru. Aj ľudia, ktorí sú vo svojom živote ponorení v neustálej činnosti, v tomto okamihu zastanú a zacítia dimenziu života, ktorá má ináč v každodennom živote málo priestoru.

Prírodné vedy nám vysvetľujú, ako vzniká optický fenomén - večerné zore: čiastočky prachu vo vzduchu lámu šikmo padajúce svetlo zapadajúceho slnka, takže vidíme teplé červené tóny spektrálnych farieb, kým ostatné farby spektra prešli ponad nás do kozmu.

Samozrejme s touto vedomosťou sme sa nepriblížili k tajomstvu.

Západ slnka - to je začiatok prechodu zo dňa do noci. Málokedy človek zažije putovanie slnka a plynutie času tak dôrazne ako v lete. Nič a nikto ich nemôže zastaviť. V kráse spočívajú hlboká vážnosť. Možno tu počuť posolstvo: nepremárniť život behaním bez odдыхu. Západ slnka pozýva k bytiu, k údivu, k počúvaniu vnútorného hlasu. Cez letné zore zaznievajú tiché tóny tajomstva života; to, čo cez deň tak ľahko zaniká v neustálej činnosti. Mäkké svetlo tu pôsobí ako ochranný plášť. Tu sa prebúdzajú nežnosť a schopnosť cítiť s druhými. Je to vhodný čas vysloviť ťažké veci alebo to, čo sa nedá jednoducho povedať; v tejto takmer „svätej atmosfére“ to padne ľahšie: deliť sa o sny, alebo zdôveriť sa so strachom. S večernými zorami v srdci sa nemusíme báť tmy noci, pretože večerné zore sú predzvesťou noci, ale aj pekného budúceho dňa.

Večerné zmrákanie je aj v Biblii svätej. V tomto čase sa odvíjal utláčaný Izrael na odchod z Egypta. V tomto čase sa začína a končí sobota - deň, ktorý slávil Izrael z vďačnosti, že Boh sa bohato stará o potreby každodenného života. V tú hodinu prinášali chorých k Ježišovi. V tomto okamihu ho môžeme vidieť aj s učeníkmi pri veľkonočnej večeri, aj pri lámaní chleba v Emauzoch.

Vždy si v tomto okamihu kliesni cestu niečo nové, dlho vytúžené, neslýchané. Nebojme sa takýchto chvíľ. Veď každý z nás má iste akú-takú možnosť prežiť leto z tohto pohľadu. Možno to bude len pár dní, možno len pár hodín či niekoľko vzácných minút. To je jedno. Bude to však investícia, ktorá sa vyplatí.

Prajem vám, aby ste zažili aj toto leto krásneho a uchovali si tieto vzácne „obrazy“ vo svojom srdci, veď aj ony nám dajú silu žiť, dôverovať a odvahu k novému životu.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku

Vtedy mi prišlo na um, že ľudská láska môže byť všetkým, len nie takouto dutou guľou, poskakujúcou na prúde náhodných výtryskov. Láska, akokoľvek pevne prísitá o telo, je aj kategóriou duchovnou. Nie iba vec človekových vnútorností, ale komplexnejšie - vec jeho vnútra. V tomto zmysle bol môj zápas o ňu nepretržitou tichou polemikou, s jej dobovým ponímaním ako systému jednostranných výhod.

Videl som už na svete dosť, aby som si trúfal tvrdiť, že len taká láska je schopná sceľovať ľudské spoločenstvo, kým tá druhá ho deštruuje, berúc vlastné meno nadarmo.

Láska nie je iba jednodňový kľukatý tanec mušiek pred položením vajčiek. Ľudská láska musí byť čosi viac, ak je pravda, že človek je čosi viac ako živočích.

Alebo to nie je pravda? Potom som hovoril hlúposti a vy zabudnite na ne.

Ale ak je to pravda, postojte trochu na týchto miestach. Veď - dnes už trochu rezumujúc - ani neviem o ničom, na čo by som chcel upozorniť naliehavejšie, než je práve vnútorný rozmer človekovej lásky. Spoločenstvo, ktoré by o ňom nevedelo, sa skôr či neskôr rozsype.“ (Milan Rúfus:

Mám ústa plné tvojich úst, s. 146 - 147).

Čo dodať? Hádám už len: Amen

Ján Suchán „Otče náš“

Na minútku

Symfónia vôní

Zátišia prírody sa v každom ročnom období vyznačujú jedinečnou symfóniou vôní. Každý kvietok, krík aj strom rozvoníava originálnou voňavkou, ktorá je charakteristická len pre ten-ktorý rastlinný druh.

Kombinácie vôní sa v prírodných sieňach menia počas dňa i roka. Alchymistka príroda má v tomto smere veru neobyčajne bujnú fantáziu. Zmes vôní kvetov, kríkov a stromov dokáže namiešať do podmanivo voňajúceho parfumu od neprekonateľnej svetoznámej značky Natura.

Najpestrejšiu paletu vôní ponúka prírodná parfuméria počas jari. V marci rozvonievajú zátišia prírody prvými zvestovateľmi vesny - snežienkami, podbeľmi, šafranmi. Zo zimného spánku precitávajú borovice, jedle, smrek, ktorých voňavé výdychy liečia všetky živé stvorenia pod klenbou lesa. A hoci v záhradách prírody kvitnú počas najkrajšieho mesiaca v roku stovky druhov kvetín, kríkov a stromov, vôňami si vôbec, ale vôbec nekonkurujú. Vôňa jedného kvetinového stvorenia nezadúša vôňu iných, lež naopak, spolu vytvárajú geniálnu symfóniu vôní májovej prírody.

V letnej ponuke máva Božia prírodná parfuméria tiež širokú škálu voňaviek. Aj jesenná kolekcia voňaviek je mimoriadne pestrá. Prírodná parfuméria nie je chudobná na vône ani v zimnom období.

Dobrotivý Boh namiešava každý deň v zátišiach prírody jedinečný kokteil vôní.

Geniálnu symfóniu vôní Božej prírody by sme si mali vychutnávať každý deň, pretože jej pôsobenie sa mimoriadne blahodarne prejavuje na našich duševných pocitoch.

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“